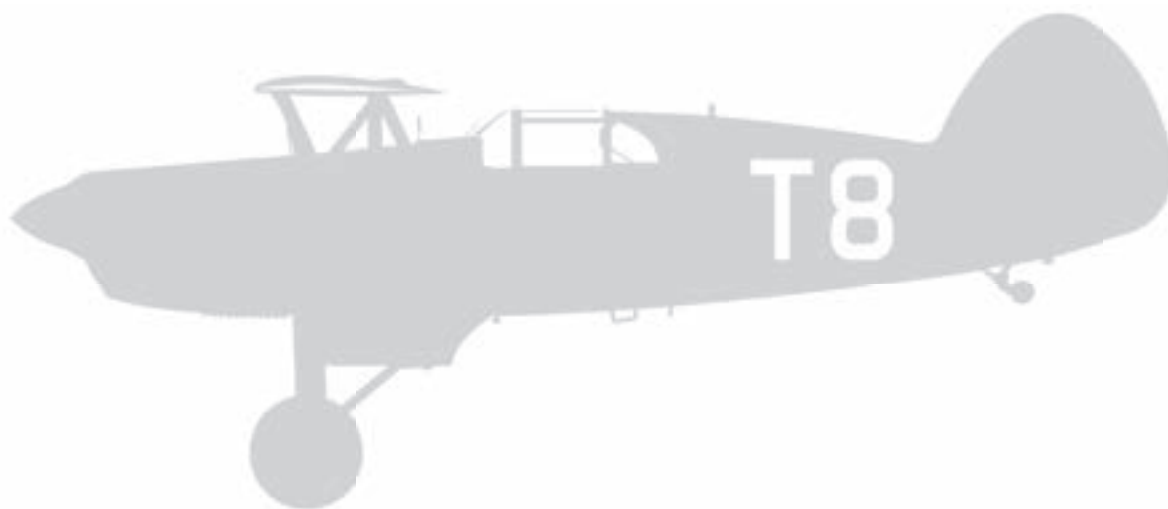
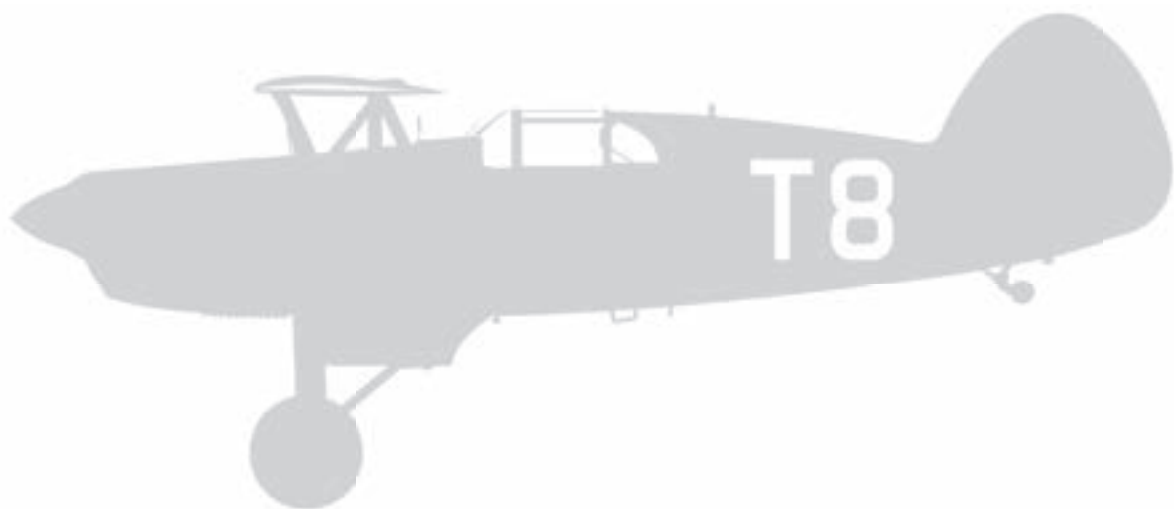

FRANTIŠEK

Když se v srpnu roku 1912 narodil manželům Fajtlovým vytoužený mužský potomek, bylo dopředu určeno čím bude. Zatím co se dvě starší dcery pokud možno dobře vdají, František půjde ve šlépějích otce a převezme chod malé venkovské mlékárny. Jak už to tak bývá, člověk míní a Pán Bůh, nebo chcete-li osud, mění. Františkovi neučarovala „mlékařina“ ale technika. Po skončení obecné a měšťanské školy, kde se ukázal jako výborný žák, otec svolil ke studiu na teplické obchodní akademii. Znamenalo to sice opustit maminku a s ní rodinné zázemí v malebné vesničce Donín na Lounsku, zato se ale Frntiškovi začal otevírat svět a vedl ho k samostatnosti.

Po úspěšné maturitě v roce 1932 na něj čekala vojna. Narukoval sice k pěšímu pluku do Mostu, ale jako maturant se tam dlouho neohráł. Od pluku byl vyslán do Prahy ke studiu na vojenské škole pro budoucí důstojníky v záloze. I tuto vojenskou školu absolvoval mezi nejlepšími, nicméně k letectvu ho zatím ještě nepřivedla. Jako aspirant velel pěšákům, později i minometné četě. To už se ale blížil konec prezenční služby a František Fajtl rozvažoval co dál. Se svým vzděláním měl řadu možností. Mohl uvažovat o kariéře úředníka a díky vojně i technika. Nakonec se rozhodl zůstat v armádě. Podal si přihlášku ke studiu na Vojenské akademii a uspěl.

POPRVÉ VE VZDUCHU

Rozhodující zlom v budoucí kariéře vojáka Fajtla nastal v roce 1934 kdy v Prostějově zahájil letecký výcvik. Z dnešního pohledu se to jeví jako logické vyústění jeho armádního snažení. Ostatně v té době chtěl být pilotem skoro každý kluk nebo mladý muž. Nové letce vychovával aeroklub, Masarykova letecká liga, úspěšně započala akce Tisíc nových pilotů republiky. Navíc byl František s letectvím konfrontován již od útlého dětství. Žil přece na Lounsku. Nad hlavou se mu proháněly šmolíky, aerovky, avie i mnohá sportovní letadla, která jako kluk obdivoval, stejně jako obdivoval jejich piloty. Sám poprvé vzlétl 29. srpna 1934. I když se let uskutečnil „jen“ s instruktorem, pro budoucího letce to byl hluboký zážitek. Následovaly další vzlety ve „dvojím“ i vzlety samostatné. Po absolvování elementárního a pokračovacího výcviku byl v červenci 1935 jmenován pilotem letcem a následně i poručíkem letectva. Letecké vzdělání si rozšířil o pozorovací výcvik, byl jmenován pozorovatelem letcem a po titulu polního letce získal i titul polního pozorovatele letce. Mohl tak směle vstoupit do „velké arény“ a zapojit se do obraného systému republiky.